

Alþingi
Erindi nr. P 139/2880
komudagur 6.6.2011

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

F I S K I S T O F A

Dalshrauni 1 220 Hafnarfirði
S: 569 7900 F: 569 7990
fiskistofa@fiskistofa.is
www.fiskistofa.is

Hafnarfjörður, 06.06.2011
Tilv. 0011/2011 - 0.2.1

Við er til bréfs nefndasviðs Alþingis, dags. 3. júní 2011, þar sem Fiskistofu er sent til umsagnar frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 116/2006, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum (strandveiði, aflamark, samstarf, tekjur af veiðigjaldi, tímabundin ákvæði), 826. mál. Fiskistofa þakkar Sjávarútvegs- og landbúnaðarnefnd Alþingis fyrir að hafa fengið ofangreint frumvarp sent til umsagnar. Umsögn Fiskistofu er eftirfarandi:

Varðandi a lið 1. gr. telur Fiskistofa að að betur fari á því að ákvæðið birtist sem ný 2. mgr. í c lið 7. gr. (bráðabirgðaákvæði X) þar sem tilvísunin á eingöngu við það ákvæði og hefur ekki sjálfstætt gildi. Ákvæðið fellur þá úr gildi um leið og bráðabirgðaákvæðið eins og eðlilegt hlítur að teljast. Í gildistökuákvæðinu þarf að koma fram að sú mgr. taki gildi fiskveiðiárið 2011/2012.

Fiskistofa telur að c liður 1. gr. þurfi að vera svohljóðandi svo ákvæðið þjóni tilgangi sínum: Á eftir orðinu „útgerð“ í 2. málsl. 3. mgr. kemur: og/eða eigandi.

Vegna d. liðar 1. gr. vill Fiskistofa vekja athygli á því að eigandi skips er ekki alltaf útgerðaraðili þess. Hvort sem eigandi eða útgerðaraðili á í hlut þá getur þar verið um fyrirtæki að ræða og ekki er hægt að lögskrá fyrirtæki á skip. Ákvæði þetta er því ómögulegt í framkvæmd.

Í 2. gr. er gert ráð fyrir því að hafi skip ekki nægar heimildir í einhverri tegund til að mæta skerðingu samkvæmt greininni skuli útgerð flytja á skip sitt fullnægjandi heimildir innan tilskilins frests eða greiða fyrir sömu heimildir, sbr. lög nr. 37/1992, um sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávaraflla.

Fiskistofa vekur athygli á því að umrædd lög nr. 37/1992 eiga við um afla sem er umfram það aflamark sem veiðiskip hefur og ekki augljóst að þau gildi um aflaheimildir. Það kann því að vera tilefni til að setja hér sér ákvæði um þetta tiltekna atriði. Fiskistofa vill jafnframt vekja athygli á því að ef útgerð velur að greiða fyrir heimildir í stað þess að flytja til sín þá verður það magn sem greitt er fyrir viðbót við það heildarmagn sem úthlutað var. Velji allar útgerðir að greiða gjald fremur en að flytja til sín heimildir gæti aukning í tilteknum tegundum því orðið umtalsverð.

Í b lið 2. tl. 1. mgr. 3. gr. virðist texti hafa runnið saman og eiga að koma greinarskil á eftir 1. málslið.

Í 3. mgr. 3. gr. segir að sveitarstjórn geti ákveðið að úthlutun byggðakvóta geti farið eftir ákvæðum 10. mgr. sömu greinar. Þar segir hins vegar að óski sveitarstjórn eftir forræði yfir aflaheimildum..... og jafnframt að ráðherra sé heimilt að ráðstafa aflaheimildum.....

Fiskistofa telur það mjög brýnt að skýrt sé hvenær forræði yfir heimildum flyst yfir til sveitarfélags, hvort sveitarfélag óski eftir forræði yfir aflaheimildum eða geti ákveðið að taka sér forræði yfir aflaheimildum. Þá telur Fiskistofa það augljóst að úthlutun aflaheimilda verði á hendi Fiskistofu en ekki einstakra sveitarfélaga. Hinn eðlilegi ferill, þegar sveitarfélag hefur forræði yfir aflaheimildum skv. 2. tölul. 1. mgr., væri sá að sveitarfélag ákveði skiptingu aflaheimilda á milli skipa og Fiskistofa úthluti aflaheimildum á grundvelli þeirrar ákvörðunar sveitarfélags.

Fiskistofa skilur b lið 4. gr. svo að tilgangur breytingarinnar sé að ráðherra geti bundið þær heimildir sem um er rætt við ákveðin tímabil, þ.e. fleiri en eitt tímabil á fiskveiðiári. Þá ætti lokamálsliður greinarinnar að vera svohljóðandi: Ráðherra skal binda heimild þessa við ákveðin tímabil.

Í 5. gr. segir að breyting verði á 21. gr. a. Hið rétta er 21. gr.

Í i lið staflidar b í 2. tl. 1. mgr. 6. gr. er kveðið á um að Fiskistofa skuli reikna aflaverðmæti alls landaðs afla í landshlutunum sjö næstliðin fimmtán fiskveiðiár. Vegna þessa vill Fiskistofa vekja sérstaka athygli á að óvíst er hvort hægt verður að finna verðmæti þess fisks, sem fluttur var út óunninn í gámum fiskveiðiárin fyrir 2000/2001, eftir löndunarhöfnum. Ástæður þessa eru að fram til fiskveiðiársins 2000/2001 var fiskur sem fluttur var óunninn út í gámum ekki sundurgreindur eftir löndunarhöfnum í vigtar- og ráðstöfunarkerfi (VOR).

Í a lið 7. gr. (bráðabirgðaákvæði VIII) er verð á aflaheimildum þeim sem greinin fjallar um tilgreint. Verð á síld er gefið upp í kr./kg. Úthlutun og öll umsýsla með aflaheimildir í síld, og öðrum uppsjávartegundum, er í tonnum. Því er það að öllu leyti heppilegra að verð sé gefið upp í kr./tonn.

Í 1. másl. c. liðar 7. gr. (bráðabirgðaákvæði X) segir að ráðherra hafi til ráðstöfunar allt að 2.400 lestum af þorski og 600 lestum af ufsa. Ekki kemur fram hvort átt er við slægðan eða óslægðan afla. Fiskistofa telur mikilvægt að það komi skýrt fram.

Að lokum vill Fiskistofa vekja athygli á því að verði frumvarp þetta að lögum gera breytingarnar kröfu um umtalsverða forritunarvinnu hjá Fiskistofu m.a. vegna úthlutunar á síld og vegna b. liðar 7. gr. (bráðabirgðaákvæði IX) en sú aðlögun á hugbúnaði mu taka nokkurn tíma. Vegna umsagnar fjárlagaskrifstofu Fjármálaráðuneytisins er varðar kostnað Fiskistofu við að framkvæma og fylgja eftir þeim breytingum sem kveðið er á um í frumvarpinu vill Fiskistofa koma því á framfæri að stofnunin mat einskiptiskostnað vegna aðlögunar á hugbúnaði tæplega 1,2 m. kr. og sú umsýsla sem breytingarnar munu hafa í för með sér er mun umfangsmeiri en útreikningur og innheimta veiðigjalds eingöngu. Má þar nefna umsýslu vegna sérstakrar úthlutunar í síld, umsýslu og eftirlit vegna sérstakrar heimildar til að ákveða að ákveðinn hluti keilu- og lönguaflla reiknist ekki til aflamarks og skiptingu strandveiðibáta í minni og stærri flokk.

Að öðru leyti gerir Fiskistofa ekki athugasemdir við þskj. 1474 - 826. mál.

F. h. Fiskistofu

Eyþór Björnsson